

Сборник съдебна практика

Дело C-303/16

Solar Electric Martinique
срещу
Ministre des Finances et des Comptes publics

(Преюдициално запитване, отправено от Conseil d'État (Франция))

„Преюдициално запитване — Шеста директива ДДС — Директива 2006/112/ЕО — Строителни работи — Френски отвъдморски департаменти — Разпоредби, които националното право е направило приложими — Сделки по продажба и монтиране върху сгради — Квалифициране като единна сделка — Липса на компетентност“

Резюме — Решение на Съда (пети състав) от 19 октомври 2017 г.

Преюдициални въпроси — Компетентност на Съда — Граници — Изцяло вътрешни положения — Национална разпоредба, транспонираща правото на Съюза, която е приложима и за положения извън обхвата на това право — Тълкуване, поискано с цел еднакво прилагане на разпоредбите на правото на Съюза — Транспониране, при което уредбата не е съобразена с предвидената в правото на Съюза — Липса на пряко и безусловно препращане към посочените разпоредби — Липса на компетентност на Съда

(член 267 ДФЕС; Директиви 77/388 и 2006/112 на Съвета)

Не е от компетентността на Съда на Европейския съюз да отговори на въпроса, отправен от Conseil d'État (Държавен съвет, Франция) с акт от 20 май 2016 г.

В това отношение следва да се припомни, че Съдът многократно е постановявал, че е компетентен да се произнеса по преюдициални запитвания относно разпоредби на правото на Съюза в случаи, в които фактите по главното производство не попадат в приложното поле на правото на Съюза, но въпросните разпоредби от правото на Съюза са приложими по силата на препращане в националното право към съдържанието им (вж. в този смисъл решения от 21 декември 2011 г., Cicala, C-482/10, EU:C:2011:868, т. 17 и цитираната съдебна практика и от 18 октомври 2012 г., Nolan, C-583/10, EU:C:2012:638, т. 45).

Всъщност, когато националното законодателство съобразява уредбата на положения, които не попадат в приложното поле на даден акт от правото на Съюза, с тази, предвидена в посочения акт, определено е от интерес за Съюза, за да се избегнат последващи различия в тълкуването, заимстваните от акта разпоредби да бъдат тълкувани еднакво (вж. в този смисъл решения от 7 юли 2011 г., Agafitei и др., C-310/10, EU:C:2011:467, т. 39 и цитираната съдебна практика и от 18 октомври 2012 г., Nolan, C-583/10, EU:C:2012:638, т. 46).

Ето защо е обосновано Съдът да тълкува разпоредби на правото на Съюза във връзка с положения, които не попадат в приложното му поле, когато националното право е направило тези разпоредби пряко и безусловно приложими към такива положения, за да се осигури еднакво третиране на посочените положения и на тези, попадащи в приложното поле на правото на Съюза (вж. в този смисъл решение от 21 декември 2011 г., *Cicala*, C-482/10, EU:C:2012:868, т. 19 и цитираната съдебна практика).

Следователно, що се отнася до уредбата на положения, които не попадат в приложното поле на съответните актове от правото на Съюза, разглежданото в главното производство национално законодателство не се съобразява с уредбата нито в Шеста директива, нито в Директивата за ДДС, тъй като установява непредвиден в тези директиви режим на освобождаване. Поради това не би могло да се приеме, че националното право е направило разпоредбите на посочените директиви пряко и безусловно приложими към положения, които не попадат в приложното им поле.

(вж. т. 25—27, 36 и 37 и диспозитива)